

Genf, 18.3.71.

Szeretlek Gábor Testvérem,

Öröme lehetne jókivánságaim kisértés szeretettel irigján. Magyarán
jelenleg pár hónapig Genfben vagyok a megadott címen, utána
Tárlatban utazom és nem tudhatom egyelőre vimaltani, mert
egy Zen-templomban sikerült az, ritmikus mesterre ahadrom,
arinnel kavarom irigján is voliam, sőt az u.k. "kötve" ártórest"
is vereti. A templomot most építik és rejtve is birtok.

Perre nem kell kétféle nemű de kint hat tanulni úljaz, hogy
a ember önmagát megintálja, de ha így adódna, egy is jói Mes-
terem csodálta szeretetei intékedni, hogy sikerüljön hogy ké-
szülni a formalitásai minni is van vima, amint mondta. Így
több, yamomra az is utat látja jónak is én magam, Magyarán
először is levet Genfben, mert addig intékedni az egy formalitás.

Nagyon örülök az, pár rociat. Sajnos, amit a "Soto-Zen"
tanáji koanoknál kérdettem, valószínűleg nem kapta
már meg döntésként van vagy nem volt a valaha valószínű,
ha valaminek műtsége lenne, kérem, írja meg.

Szeretlek várnak szeretettel ölelem

Főváros.

Genf, május 1. 971.

Drága GENSHŌ Testvérem,

a mellékelt csodálatos szöveg kis ajándék szeretne lenni, s bizonyosan örömet szerez. Még Padmasambhava állította össze valamikor a 8-9 században. Csodálatos, hogy akkor is tudtak mindent, akik tudtak.

Lassankint megéri az idő és én május végén ismét utnak indulok Thailand felé, ezuttal nem váltottam visszafelé jegyet, nem is volt miből, meg nem is volt miért. Tulajdonképpen azért megyek oda, mert hívnak, de itt sem jobb vagy rosszabb és sehol sem. Ahhoz nem kell territoriális adottság, hogy mindent elhagyjunk, magunkat is beleértve. Van, aki azt ott is tudja, s van aki nem tudja. Az tanul szövegeket, vagy imádkozik vagy elmélkedik, vagy tevékenykedik, vagy kékre-zöldre vitatkozza magát, vagy lenézi a többit. Viszont találni ott is csodálatos "törtetőket" és azoktól sokat lehet tanulni. Valaha azt hittem, hogy ki kell kérdezni őket, s csodálkoztam, hogy milyen jókat válaszoltak. Szinte birka-türelemmel, egészen addig, amíg el nem kezdtem szégyelni magam, mert rájöttem, hogy nincs is mit kérdezni. Azt viszont valahogy szükségesnek érzem, hogy abban az atmoszférában még jobban nekirugaszkodjam. Így elfogadtam a karácsonyi tartózkodásomnál tett ajánlatot, hogy elintézik a hosszabb tartózkodást, esetleg véglegeset is. Tanítómesterem agilis ember. Valahogy úgy van, mint a felhők, egyszer itt, egyszer ott, igen csöndes, és még sincs sehol. Tanítása inkább csak példa, néha felkarcolgat-irogat egy pár kínai irásjegyet információképpen. Elvitt vizesést nézni és együtt voltunk, amikor 160-as tempóban haladva belénkszaladt egy másik autó is. De klozetet is épít, meg templomot is és gyógyászati kezelésben kiélhetem magam, amivel itt igen sokaknak lehet segíteni, s általa meditálni, vagy nem meditálni: ücsörögni magunkban - ez csodálatos magyar kifejezése volt, ahogyan írta.

Persze nem kell Keletre menni megtanulni az életet. Ha az ember nyitva van, nevelődik mindenütt. A tibeti módszerek is jók, főleg a tibeti adottságoknak, s mindenféle alkatnak megfelelően. Magamban úgy érzem, a ZEN-ben éri el minden a tetőpontját, de ez nem keleti, sem nyugati és főleg nem vitatkozni való téma, hanem a legteljesebb praxis. A fizikai munka a fontos alkatelem benne, úgy találom. S ha minden világos már, akkor minden szöveg ugyanazt mondja és minden út ugyanoda vezet. Valóban nincs semmi rejtelmes vagy misztikus benne. Indiában, Thailandban és kínai vonalon is ugyanazt vettem észre, amit olyan szeretettel írt többször is: magunkról van szó, magunknak kell mindent megoldani, magunk formálódunk és másvalami nemigen segít csak elodáz. Izzadunk is magunknak kell, meg lélegezni is. Ezek lettek a tapasztalataim a kínai zen körül Thailandban. A tanítómesterem is az egyik hive az u.n. "hétnapos áttörésnek", amit Hongkongban is praktizálnak itt-ott.

Igen örülnék, ha írna még ide Genfbe is, június közepétől várható címem:

Pàlos - Tenzin Bhikshu
Wat Dhibhaya Vari Vihara
119. Dhibhayavari Lane, Ban-Moh,
Bangkok, Thailand

Ennek a filiáléja az az erdei település, ahová hívnak, s ahová megyek. Pósta nemigen van arrafelé, de a bangkoki templomból elhozzák időnkint a leveleket.

Szeretettel és mindenféle jókívánsággal köszöntöm

Tenzin

Chantaburi, dec. 5, 971.

Szeretlek Gábor testvérem,

igazra volt mindenben, amit Ázsiáról írt. Hova valószínűleg
keresni a magyar igei mivoltát, ha nem ön magunkhoz? Ez a lecke
jó volt, de egyre inkább látom, hogy nincs lesemivalóm itt többé.
Magamat leu feladatom, magamon várhatóan, s magamat
"feljegyzem". Különben csak tanításról után futtatom és recept-
papirt nyajol egy életet át ország helyen.

Sőt mindenivel ömlesztettem, jóval és kevésbé jóval, rengeteg
hajótörtéssel, tanítás kereséssel, s elkerültem a kevély praktikalást.
Igen, a leu-vonalat, ahogy tanultam és sorai sejtéssel eddig
a legjobbat. Ittan a török leu-leu tanulmányokról is, és ott is a le-
nyegre irányítással; a praxissal.

Sőt nem három hónapot féltem, egy évvel tovább, hisz keményebben
márc 16-18 óra meditációval. Először az hittem, belekötöttem, a lábaim, a
derekam, minden fáj, némiestem s majd megértem a gyönyört a létezésben,
teljesen magamban voltam, egyszer mentem naponta életem boldulni,
hisz itt az egész egy kuszaparti erdei helyesen, jelenbirtok olvassai, ami egyelő-
relni képtel. be-lybe. Kivételül megpáltozik az ember, belülről csak
azt kell megérteni minthogy itt van. Néha mondom: én hűlye,
itt légy az ottom elte s nem látom, s nincs más út, mint a praxis. A
vismalozás próbálkozásaim mint önmagamhoz fordítottak, így hát
látom, hogy a "semmitől minden forma lehet s minden forma üresség"
alatt a szív-sztráiban van.

Most hogy belátom, hogy hirtelen Ázsiában nincs lesemivalóm, úgy
látom, hogy a fogor csak a Gemaniába - s miért is ne? Ami jön,
hadd jöjjön s ami megy, hadd menjen. Az "avallani" nem mindig, hanem
minden abban mindig. Hova valószínűleg az ember állás körében?

Szóval így döntök, apróhosszban ismét németországban vagyok. Leeme
lehetőségem Indiába menni, de mindezt, hihet, miért? Mi miért
India magyarázta, azaz a dalai láma, mint azt, amit egyelőre
az ember? Igazra volt, de én ostoba, nem látom; most tudom.

Próbálok sejtésem márnaraiebben az irányban. A szíve oroszlán
falusi kenne az ember, eleven a füle mellett. Így hát "négy a
falat" mint Bodhidharma, Szajalds nem segít. Wazyon drájan
leu mindenest firteni: magunkkal, s nincs itt semmi hit: itt van minden
jó leme, ha sorait olvashatnám. Valahogy itt van mégis mindig.

Szeretlek éleli s jókívánsókkal

Jóváim.

U. i. igazra volt: firtikai meló, vegetáriánus-fungilis szent s
németors. Mi más. Könyvek? Jó, jó, azt mindezt?

I. Palos
8 München 81
Arabellastr. 36. Apt. 326.
West Deutschland

München, jan. 1. 74.

Szeretett Gábor,

A körülmények és egy orvos meghívása visszahoztak Európába pont akkor, amikor be kellett látnom, hogy nem sok keresnivalóm van Keleten. Beteg is lettem és proteinhiány meg vitaminhiány miatt kórházba kerültem. Aztán mégis próbáltam a remeteéletet - míg egy német orvos visszahívott a klinikáján úgy dolgozni, hogy nyugodtan lehet tőle meditálni. Miért is ne? Azóta onnan is továbbálltam, mert nem volt tiszta az ügy és a "nagy ázsiai tudós lámával" üzletet akartak csinálni. Így legjobbnak láttam lelépni. Jelenleg Münchenben vagyok, szép csöndben dolgozom egy természetes gyógymódos praxisban és próbálok ülni annyit amennyit csak lehet. Változatlanul remeteéletet folytatok, ha csak a ide-oda ugrádozó gondolatok nem adják a környezetet. De az is mindegy.

Be kellett látnom, hogy nem lámává akarok válni, hanem egyszerűen még a bőrömet is el szeretném hagyni meg mindent feladni. Minden tisztelet ellenére sem akartam a lényegtől eltérni. Ez volt Thaïlandban is a helyzet. Kengetegféle meditációs módszert mutogattak, amivel valamit "el lehet érni": de minek? S ha elértem, mit csináljak vele? Kínai zen nagy on kilugozott Thaïlandban. Legjobbnak láttam onnan is visszatérni. Kína-szakértő vagy zen-szakértő legyek? Jó, de minek? Egyetlen mestert találtam és az sem "Zen-mester volt", aki folyton csak azt mondta, hogy nem meditálni kell, hanem a valódi természetünket felfedezni. Mint ahogy Lui Neng. Persze őt is hülyének nézték meg néha ki is figurázták, aki őt nem izgatta. Tőle tanultam ugyanazt, amit pár évvel ezelőtt kedves közvetítése által sikerült elcsipni s amit úgy érztem és érzek ma is, hogy legigazabb belsőm hangja. Japáni templomból a mester megbízásából is kaptam levelet amely ugyanezt mondta. Szóval az egyetlen fogható valami a számomra sajátmagunk felfedezése. Nem lettem hűtlen a Zenhez. De lehet-e egyáltalán? Aztán egy amerikaiak 1971-ben rákban meghalt Soto-zen-mester, Suzuki rōshi tanítványaival kerültem össze meg a mester rövid hangszalagra vett segítségének írásos lerögzítéséhez is hozzájuttattak: ugyanaz, mind ugyanaz: szóval ülni kell (önmagunkban is, nemcsak kívülről) és be kell fogunk lelkileg is a szánkat. Akkor minden egyszerűvé válik.

Persze megérte az ázsiai kiruccanás, mint ahogy mindennek megvan az értelme valahol. Azóta olyan mindegy. Ha valami történik, hát történjen. Minden nyitva lett bennem. Az exotikumok lesorvadtak, ők is ugyanugy kakálnak mint mi. Most ha valaki hív valamerre, megyek. Azt hiszem, néhány hónap múlva Amerikába hívnak kínai légzésterápiát bemutatni egy klinikára. Kitünő alkalom megint meditációra, mert ugyszólván reggeltől-estig kisebb megszakításokkal és fizikai munka kivételével ül az ember a páciensekkel együtt. S mivel minden mindegy és történik, néhány buddhista és pénzes lélek tervezi, hogy egy szabadon levő kath. kolstort bérel és ott rendeznek be meditációs meg légzésterápiai centrumot. Még japán mestert is beszereznek hozzá. Oda hívtak engem is terápiát csinálni. Hát nem minden egyszerű? Kell nekem Japánba mennem? Azt hiszem, attól függ minden, hogy mindig mindent feladjunk magunkkal együtt. S ezt mindenütt meg lehet tenni. "You have develop a mind, which does not abide anywhere" - mondja a Diamant-Sutra. Hát persze, hogy ennyi az egész.

Minden kegyelem, a jó is, rossz is, megalázás is, öröm is, minden jön és minden megy. A mesterek tudják ezt. Milyen hülye voltam, hogy olyan lassan kapisgáltam, ami itt volt folyton az orrom előtt. A könyvek lefoszlottak rólam, szemem is rossz, alig látok rendesen, s ez is kegyelem: arra hívogat, hogy hagyjuk az egész lényegtelen receptnyalást orvosság bevétele helyett. Mit használ nekem, ha berakom a gyógyszert egy oltárszekrénybe, füstölőt gyujtok előtte és leborulok, de be nem veszem?

x it Münchenben

Nagyon örülnék pár sorának, ha nem esik igen nehezére. Csontszákomról mellé-
kelek egy fényképet: akkor még nem volt civil ruhám, mert nem volt pénzem sem
rá. Most csak itthon hordok ilyesmit, ahol nem bámészkodnak: jobb ülni benne.

Ujév és minden nap különlegesség: the world is its own magic - mondta Suzuki
roshi. Es Harada roshi : "you sit as if you are becoming as big as the uni-
verse, upon the mattress of the earth, i.e. to keep you spirit as steady and
unlimited as the great universe". Így írták a japán templomából. Ott is jó
hideg van most.

Szeretettel öleli - köszönti mint mindig

Jatram

München, 974. febr. 13.

Szeretett Gábor,

Ugy tűnik, hogy Magyarországon eredetibb és érdekesebb Zen-dolgok jelennek meg, mint errefelé Nyugaton. Legalábbis ami a küldött mellékletet illeti, igaznak tűnik a megállapítás. Itt csak a papír növekszik de nem a minőség. Legutóbb láttam Uchiyama-Roshi könyvét, amelyet A. Vialet fordított: DER WEG ZUM SELBST. A könyv pongyola fordítás, tele félrevezető magyarázatokkal és csomó tévedéssel. Különbözik semmi pozitív mű a láthatáron. A küldött melléklet rajzanyaga nagyon eredeti- csodálatos jó és a lényegét mutatja. Egy jövőző jelenség itt a zen-irodalom terén: a Zen mind, beginner's mind németül is megjelenik, egy-jóbatát fordította, aki német és meditáló. Különbözik semmi.

Legalábbis nem fut be hozzám most semmi újabb hír valamilyen jó könyvről. Ugy tűnik, lassan nem is érdekes, hacsak nem mások miatt. De többet ér egy kicsit ülni. Meg azután a szemem sem a legjobb: az ázsiai vitamin és proteinhiány valamennyire kihatott rá és gyakran jó, ha nem is kell sokat nézni. Minden visszavezetődik az eredethez: így a legjobb. Ha pedig most pár könyvre kell szorítkoznom, azok orvosi könyvek: néhány héten belül aktuálisnak tűnik egy orvosi vizsga, amivel azután önálló praxist nyitok és szép csöndben kezelgetek kínai gyógydokokkal. Ezt a formát találtam a legjobbnak, mert így segíthetek a legtöbbet adott körülményeim között és akkor csukom be az ajtót, amikor jólesik: nem tartozom senkinek számadással csak a magam belátásának. Ha a vizsga kész, eltűnök valami kisebb vidéki városban: a betegek ugyanis megtalálják, nagy hühö meg minek?

Mióta visszajöttem, majdnem senkivel nem tartok érintkezést. Főleg nem igen levelezek, mert nincs igen értelme. Így csak most tudtam meg kerülő úton, hogy a Baksa tavaly novemberben torokrákban meghalt. Azóta nincs odakinnt senki, meg úgy tűnik, a kalmüköknek nem is aktuális tovább. Svájcban is eléggé csöndöt mondottak a tibetiek: jelenleg egyféle muzeum a kolostor, ahol lassan kitömött szerzetest fognak mutogatni, hogy valaha így nézett ki az egész. Komoly mesterekkel csak Indiában találkoztam tibeti körökben, de egyre inkább rá kellett jönnöm, hogy minden jóindulat ellenére sem mutatják azt a lényegét számomra, amit a zen, főleg a soto-zen. Így hát amellett maradtam és maradok is a jövőben, mert csak abból kiindulva tudok rendszer nélküli látásmóddhoz jutni. Persze ez nem jelenti számomra sem, hogy a többi kevésbé becsülöm: mindenkinek a magáét, magam emellett maradok. Nem is tudnék másfelé orientálódni. Amíg a keresés utszakasza aktuális volt, sokmindenfélelelt összebogarásztam és mesterekben is nagyon bizakodtam. Ez bizony szépen eltűnt idővel és jelenleg csak az üldögélés maradt meg sok hühö nélkül lehetőleg szavak nélküli tippek átvevése. Ugy hiszem, nem is lehet másképp: még a nagy törvényszerűség (dharma) mindenhol, mindenkor és mindenben jelen van, és ha orra esünk, az is Dharma. Meg ha esik az eső, az is. Hui Neng is így igazolja, ő pedig tudta. Hogy is lehetne másképp?

Aprópos, mégis találtam egy könyvet, ami érdekes lenne könyvtár számára a zen története Koreában. En Bangkokban meg Thajlandban olvastam és ki is irkáltam belőle szépen, mert kitűnő adalékok voltak benne mevilágosult mesterekről. Sajnos a címet nem tudom, de a szerzőt igen és azt is hogy hol van:

World Zen Buddhist Center (Bhikshu Dr. Kyong Bo Seo) Box 151-A,
Rt. # 2, Spruce Run Road, Newport, Virginia 24128, USA.

Ez egy koreai u.n. CHOKE-Korean Zen centrum. Dr. Kyong Bo Seo küldött néhány könyvet thajlandi szerzeteseknek is és el tudom képzelni, hogy Magyarországra is küldene. Megérné.

Nagyon örülnék, ha új címéről is írna. Ha címetek tudok könyvekről, megírom, most kezdődik itt a tavasz. Sok a saláta errefelé.

Nagyon sok szeretettel öleli

Jóvá

München, 1974 április 29.

Szeretett Gábor,

bizony úgy van, hogy a középút érvényesülése mindenben egyben a törvényszerűséget is mutatja, hogy minden összefügg mindennel. Hogy is lehetne különben a megvilágosodás útját a Middle Way-nek nevezni? S hogy a magunk mesterének kell lennünk, mint ahogy a Buddhák is azok, az is teljesen világos: naponta mondogatják a tibeti szerzetesek a Guru-pujában: "Az elválhatatlan ömőmben, ami üresség (sunyata), a magam mesterévé alakultam, akinek teste sugárzó lett, s minden átalakult és transzformálódott a megvilágosodás-mesterré". A "minden" az a környezetet, minden holminkat és mimagunkat jelenti: "környezetünk a megvilágosodás tere, mindenünk, amink csak van, az áldozati ajándék, a testünk, agyunk, csontunk, vérünk a megvilágosodás tanusítója".

Persze ilyen belső útmutatás után nem sokat ^{ad} az ember az itt is elszaporodott guru-kampányra: mit használ nekem, ha mint egy bicskát vagy zsebrát hurcolom magammal a guru-képet és kérkedek mások előtt valami exotikummal, hogy nekem olyanom is van, ami másnak nincs. Mire jó az nekem, ha nem leszek jobbá tőle. "A mesterek csak arra tanítanak, hogyan kell őket elhagyni és a saját utunkon járni". Így mondta valaha egy mester, már nem tudom ki. Az én tanítóm, tele nagy megértéssel és irgalommal, azt mondta, hogy ő nekem csak arra jó; hogy a vállára másszak és előbbre jussak, mint ő. Persze azt is tudta, hogy nekem nem szabad ázsiaivá lennem, hanem annak kell maradnom, aki vagyok valójában, s ez sem nem ázsiai sem nem európai. Ezért áldotta meg vállalkozásomat is, hogy visszajövök és eltűnök itt a névtelenségben, ami sokaknak nem tetszett. S addhalokának sem. Irtam egyszer neki, nem válaszolt, s azóta sem válaszol. Talán nincs is Hongkongban. Így nem tudom, mi van vele. Sajnos, mesterek címét nem tudom, akikkel angolul lehetne levelezni, de ha talállok ilyent, megírom. Időközben letettem egy afféle orvosi végvizsgát, amivel természetes és kínai gyógymódokat gyakorolhatok és önálló rendelőt nyitottam. Így az ázsiai ismereteket kb. napi négy órában mások számára is kamatoztatom és meditációra is van jó alkalom. Mivel mindent redukálni igyekeztem, ami felszín, szépen elfogyatkoztak a külsőséget keresők. S ha valaki velem akar ülni, benne vagyok szívesen.

Egyre világosabbá válik, hogy másképp nem lehetett tennem. Itt is sok az üzlet és a buddhista szatócs. Jó pénzért vannak "zen"-kurzusok, meg jóga meg minden, amin csak nevetni vagy szomorkodni kell, de semmiképpen sem résztvenni. Ezért nem is tartok kapcsolatot senkivel és semmivel. Lehet hogy időnként feltűnök Ázsiában gyógyszert vásárolni egy pár hétre, de különösebben nem vonz. Itt is mindent fel lehet adni. De júliusban jön egy kiváló japán mester (Prof. Nagaya) és felvett egy seshin-re egy hétre magához, meg szeptemberben is lehetek egy hétig vele és ülhetek ott vele. Így minden a házhoz jön.

A Théraváda meditációt sem bántam meg, hogy keményen gyakoroltam. A zennél kötöttem ki általa, méghozzá a soto-zennél. Különböznél is rájöttem, hogy a különbségek csak az én fejemben vannak, meg a gondolataimban, és nem a rendszerekben. Mindenütt belégzés jön a kilégzés után. Ennyi az egész.

Kb. júniusban jelenik meg a légzésterápiás könyvem a második kiadásban németül. Ha óhajtja, szívesen küldök belőle példányt. S igen örülök mindig sorainak.

Minden pillanatban elmélkedik valaki a világon. S ha leülök, én is beleilleszkedem ebbe a nagy együttesbe. S különben is. Mert nem attól medítál az ember, hogy ül. Ebben az "üldögélők" fényhálójában egy-egy csomó vagyunk.

Szeretettel öleli mint mindig

Tōwán

Stephan Palos

HEILPRAKTIKER

(SPEZ. FÜR CHINESISCHE HEILMETHODEN)

SPRECHSTUNDE NACH VEREINBARUNG

8 MÜNCHEN ~~83~~ 40

~~WIDDIERSIRASSE~~

~~TELEFON 089 82040~~

Kunigundenstr.13/I

Szeretett és tisztelt Gábor,

szívesen irtam volna, de nem ment, mert költözködtem és most egy új helyen egyedül nyitottam praxist, ahol elképzeléseimet meg tudom valósítani. Így címem a fenti 8 München 40 és a többi hozzá. A légzésterápiából egy példányt holnap feladok postán. Remélem, hamarosan odaér. Most még nagyon sok a tennivaló, de úgy tűnik, hogy minden kialakul, ha az ember "üres szívvel" csinálja. Persze, hogy most nekem idejön a jó gyakorlás japánból, ez külön az "égiek" munkája. A múlt hónapban voltam egy hetes szeshinen egy japán laikus-mesternél, (Prof.Nagaya). Igen jó volt, vagy 30-an gyakoroltunk, hallgatás, igen figyelmes tevékenység és ülés-ülés. Igen sokat javított a tartáson mindenkinél folyton. Most, hogy a lótusz-ülés is megy, igen-hálás voltam neki minden javítgatásért. S valahogy úgy szerettem volna még egy kicsit tovább csinálni, mielőtt a saját praxist itt elkezdem. S hirtelen jön egy telefon, itt Münchenben szept.2-9-ig van egy családnál egy szesshin ugyancsak az említett mesterrel, s egy helyet fenntartottak nekem. Hát még csodálkozzunk, hogy minden történik magától. Egy kis kyosaku mindig jó tesz, s főleg a korrigálás, amíg az ember nem érzi, hogyan is kell csinálni.

A praxis ötszobás, egyedül vagyok benne, 3 szoba "üzleti" ebből egy a fizikai gyakorlatokra jó, ahol ülni is lehet jól, ha valaki akar. Általában fecsegni akarnak, eddig csak 1-2 személlyel találkoztam, akik ülni is akarnak, s ezek jönnek rendszeresen hetenként.

Az az ismerős, aki érdeklődött, azt hiszem, nem hiányolja, ha nem kapja meg a címet. Mert sajnos, idő nincs sok beszélgetésre. A rendelés ugyanis sok energiát igényel, hogy jó legyen.

Karácsony táján szándékozom Singapore-ba repülni bevásárolni gyógyszereket. Aztán meglátogatok egy-két kínai templomot is. Ott is a hátulján ül az, aki ül. Hol lenne valami új, ha nem bennünk.

Hamarosan jelentkezem és addig is szeretettel ölelem

Stephan

Stephan Dalos
HEILPRAKTIKER
8 MÜNCHEN 40
KUNIGUNDENSTR. 13/1

München, 1975 febr. 21.

Szeretett Gábor,

engedelmezt kell kérnem, hogy nem tudtam válaszolni karácsony előtt írt levelére, de a nagyvilágban köszáltam, ezúttal Singaporeban és egy kicsit körülszaglászta. Most meg hogy hazajöttem, még nem tudtam megemészteni a felgyülemlett tennivalókat és egyre több lesz a páciens, akiket kezelni kell.

Singaporeban az egyik zen-templomban laktam a kínaiaknál és minthogy (ha egyáltalán utról lehet szó) a zen az, ami az én utamnak tűnik egyedül, addig is, amíg ettől is elrugaszodom; hogy ezt külsőleg is dokumentáljam, újra szerzetessé avattattam magam. Persze tudom, nem ez a lényeg, de sokat segít egyelőre, amíg ezt is el lehet felejtetni. (Mégint sok marhaságot írok). Ott van Buddhist free Clinic kettő is, szerzetesek kezelnek napi mindegy 4-500 beteget ambulánsan és rogyásig lehet nézni akupunktúrás kezelést és ez igen jó. Mivel ők egy szerzetesi klinikát szeretnének ott berendezni (az lenne a harmadik Singaporeban), felkértek, hogy segítsek nekik. Így évenként kétszer odaműlök egy-egy hónapra és segítek nekik meg kezelek, meg tanulók-látok, meg hozok vissza Münchenbe gyógyszereket, amelyek sokkal hatásosabbak mint ez a sok kémiai vacak, jó növényi dolgok, és a kínaiak igen olcsón árulják. Közben vegetáriánus is lettem meg a dohányzást is abbahagytam, és mégis hizom, lassan már sok lesz a külső boritékom.

Most még egy pár reflexió a két utóbbi levélre: nagyon szívesen küldök könyvet, világos, nem is probléma, de a Harrassowitz katalógusban még nem láttam a Charles Luk Transmission of Mind fordítását. Persze küldök, ha elcsipem. Most két könyvet adok fel egyidejűleg: Sekiguchi roshi csodás jó könyvét: Was ist Zen? és az én Chinese art of healing könyvet, amely Amerikában most a harmadik kiadást (zsebkönyv!!) érte meg.

A thailandaiak kicsit fura emberek. Most nem is igen válaszolgatnak meg nem is szívesen tették. Sajnos ezt a nagy pangásra lehet visszavezetni, ami ott van: megesznek mindent a formák: ahol egy -izmus államvallás... Buddhadasza ANAPANASATI könyvétől nem voltam elragadtatva. Különbözik ő senkinek nem válaszol, éltem a remeteségében, iszonyuan nagy, öserdei, de ő valahogy hideg, nekem teoretikusnak hatott, nincs benne humán megnyilatkozás, elfojtja. Láttam a különbséget a Dalai Láma és ő között, amikor ott volt: a Dalai Láma olyan egyszerű volt, mosolygós, közvetlen, hogy az emberek majd meghaltak érte.

Chen jögi BUDDHIST MEDITATIONról azonos a véleményem. Különbözik is a könyveiben nyelvi ismeretek és mentalitás ismeret hiánya miatt igen sok az összevisszaság. Feladtam a fáradságot rá pazarolni. Inkább ülök.

Hsüan Hua úgy hallottam, csodás jó mester, a fordító műhelynél rengeteg a nehézség, fordításaik sem a legjobbak. Ők még ott tartanak, hogy mindent nem a lényege szerint kell visszaadni, ha szóról-szóra. Néhány szutra fordítás elalvás előtt jó, a Hui Neng szutráját félig megölték a túlzott pontoskodó és fontoskodó szó-fordítással. Nemigen lelkesedem érte. Folyóiratuk (GOLDEN MOUNTAIN - vagy ilyen a címe) kínai mentalitásra jó, de mit kezd vele egy amerikai. Majmolja a kínaiakat?

Bh. Nanaramitát jól ismerem, együtt is voltam vele különféle remeteségekben. Nemigen akart üldögelni, de jóindulatu és sokat filozofáló ember. A Soto-Zen igen érdekelte meg érdekli, de ő még ott tart, hogy ez Hinayana, ez Mahayana, ez meg Rinzai-Zen (azt nem csinálom - mondta) azt meg Soto zen. És a légzés az miféle? - kérdeztem párszor? Akkor nevétt, de maradt az elméleteknél. Ugy kívánom neki, hogy egyszer megszabaduljon tőle. Engem folyton felkeresett, akárhol is voltam, mert izgatta, hogyan lehet mindent lerázni magáról az embernek és mégis ezt a szerzetes gunyát viselni (külsőleg vagy belsőleg - egyre megy) Persze, hogy a problémák fiziológiaiak és pszichológiaiak - ezért nem tudták a fordítók a tibeti szövegeket sem megérteni és a zen utmutatósokon is csak vitatkozni tudnak ahelyett hogy csinálnák. Egyet meg kell mondani: a Bh. Nanaramita igen nyílt volt és mindig lehetett mondani olyan szentségtörő dolgokat is, amitől a többi szerzetesnek a hajaszála is égnek állt volna.

Szóval ezek a pillanatnyi hírek. 26-tól 5-ig lesz egy sesshin a Ruhr-vidéken: Seki Yuho roshi, a kiotoi Eigenji templom apátja és még két szerzetes tartja kb 20-30 egyénnek. Oda megyek a jövő héten, látni meg tapasztalni, főleg csodás jó, hogy korigálják az ülést, meg hogy vernek is, ha kell. Mert azt nem tudja az ember egymaga otthon.

Ugy tűnik még, hogy Singaporeból szívesen jönnek szerzetesek egy időre ide látogatónak és különféle kurzusokat tartanak (kinaiak és hozzám jönnek) kínai légzésterápia, akupunktúra, ~~akikidó~~ aikido, gyógynövények, stb. meg hajlandók meditációban is segíteni és javítani, meg sesshint tartani. Ezen dolgozgatok most, majd minden alakul, ha belülről megvan hozzá a megfelelő körülmény.

Igen örülök mindig sorainak és magam is irok szívesen meg küldök is mident amit csak tudok.

Világos, hogy ha az ember szarik, akkor csak szarik és nem meditál.

Szeretettel ölelem

János

Stephan Palos
HEILPRAKTIKER

(SPEZ. FÜR CHINESISCHE HEILMETHODEN)

8 MÜNCHEN 40
KUNIGUNDENSTR. 13/1
TELEFON 33 25 15

München, 1975 ápr.1.

Szeretett Gábor,

nagyon örülök, hogy a hagyományos orvosság ismerete örömet szerez, jelenleg is megjelent a második német kiadás, az év végére legy egy zsebkönyvformában is (Goldmann Taschenbücher) és most még a hónapban jön hollandul. Sok jó ember adott hozzá anyagot, legyenek áldottak érte, ha valakinek hasznára lesz. Most készítetek egy kínai diagnosztikát is, meg egy gyógynövényrecepturát kínai növényekből, mert hát a távolkeleti segítőkész és kedves szerzeteseknek is szeretnék segítségére lenni.

Most lenne egy nagy kérésem: a multkori levelében említette a Soto-Zen központot Japánban, hogy kiadványokat küldtek. Hol van a címe ennek? Lenne olyan jószágos nekem is megküldeni, hogy irhassak nekik és esetleg anyagot kérjek? Lényegében mindegy, de mégis jó, ha valami ilyen kapcsolat kialakul. A sors az utamba vetett egy japán nyelvű nyelvtani-beszélgetési lemez-sorozatot. Így elhatároztam, kicsit tanulok a szabad időben, hiszen szeretnék alkalomadtám jószágos mesterek meghívását követve ott is feltünni. Mióta teljesen mindegy lett, hagyom magam hívni és ha úgy kell odamegyek, ahova a körülmények vezetnek és iparkodom mindenből tanulni. Valahogy nem a mesterek az érdekesek, hanem az atmoszféra ami körülöttük és bennük van és ez valahogy mindenkinél ugyanaz. Ezért nem különbözik egy keleti mester egy nyugatitól csak a mellékes dolgokban. Szóval nagyon hálás lennék a címért. Időnként (kedden este) rendszeresen benne vagyok, hogy másokkal együtt ülünk és aki akar, jön. Duma nincs hozzá, sem intellektuális szépelgés. Csak ülés van este. Egy koreai is rendszeresen jár. Igen jól és egyszerűen ül. Természetes, hogy néhányan igen szívesen jönnek. Nagyon hálás vagyok a mult levelének utolsó soraiért is, ahol annyit kívánt, hogy amikor ülök, csak üljek és ne meditáljak. Ugy tűnik, lassankint vagy időnkint úgy van. De hát ha ülök ülök és nem azon morfondírozom hogy hogyan, miért. Látom magam előtt a legutóbbi mestert, milyen jókedvűen vigyorog fájó térdeinken. Biztatóan nevetett és olyan erő jött ki belőle, hogy majd hanyattesett az ember tőle.

Ha kívánna a német kiadásból, tudnék küldeni példányt a CHINESISCHE HEILKUNST ból.

Nagyon sok szeretettel köszöntöm, ölelem

Stephan

Stephan Palos
HEILPRAKTIKER

(SPEZ. FÜR CHINESISCHE HEILMETHODEN)

8 MÜNCHEN 40
KUNIGUNDENSTR. 13/1
TELEFON 33 25 15

München, 7.5.75

Szeretett Gábor,

azt hiszem, kicsit félreérthetően irtam ill.kértem címet; engem ugyanis nem a zen pszichológiai feldolgozása érdekelne, hanem olyan Soto-Zen és Rinjai-Zen centrum, ahonnan egymás irodalmat lehetne kapni, füzeteket vagy általános ismertetéseket, amit itt mások kezébe is adhatok. Mivel itt most kitört a zen-láz Germániában, és mindenki erről ír, értekezik és halál rosszul, az egyetlen amit lehet tenni: hagyni és félreállni. Viszont vannak komoly érdeklődők, akiknek egyetmást szeretnék a kezébe nyomni és alkalomadtán Japánban címet adni, hova menjen irodalomért vagy ha már valaki ülni is akar, hová forduljon. Ha valami ilyesmiről tudna, igen szívesen venném.

Magam mióta összeismerkedtem egy mesterrel és szerencsés módon egy hetet üldögélhettem vele, el kezdtem Japánusul tanulni. A követségen adnak ingyen oktatást hetenként és nagyon jó. Majd kialakul ami akar: a nyelven ne muljék: egy keleti nyelvvel több vagy kevesebb már nem számít, ha van miért.

A Miklós Palit ismerem és jó kapcsolatban voltunk valaha, tudom hogy most muzeumigazgató. Azt is tudom, hogy bizonyos kis irodalmon kívül halvány fogalma sincs az egészről. Persze valamiről mindig lehet beszélni: de azt elmondani hiábavaló. S aki azt nem tudja, az irodalmár marad. Persze a Magvetőnél sem jobb a helyzet, mert ők is csak arról hallottak: ha a bulvársajtót meg a folyóiratokat nézi az ember, mindig van valami. A tantrát már megtalálták (pl. tantra és zene, tantra és sex, stb.) most jön a zen-görcs. Azt hiszem, ezért ült a Bodhidharma olyan soká és ezért volt olyan mogorva. De jól tette.

Azért írok a Dr. Yoshiharunak is. Sok-sok szeretettel ölelem

Stephan

郵便はがき

R. M. Gabor Terebess

Mennyegő u. 10/IX. St.

#. 112 Budapest

HUNGARY

書・平井祥浩 / 写真・五十嵐千彦

Tokyo; jún 24. 975

A költője jó hely, egy ejszén költőnem
it. Weneben is kerítam kintelele-
mei. Bővebbet majd kinnelentől.
Kost magat Kyoto-ba. Uhuu. Ohon
is lehei. De ha a níl idefüjt?

Heles
s. Gankō Hwān

曹洞宗宗務庁刊

München, 19.10.75

Szeretett Gábor,

nagyon megörültem sorainak és szívből együtt-örülök szerzetessé avatása nyolcadik évfordulójának. Ha lassanként le is foszladoznak a tanítók, a születés, betegség, öregség és halál kitünő mesterei félreérthetetlenül vezetnek. S ez a fontos. A nyarat ismét Singaporeban töltöttem, főként azzal, hogy az egyik Buddhist Free Clinic-ben kezelttem, s mellette letettem a kínai orvosi ~~vizsgát~~ ^{vizsgát} meg egy taoistánál kitünő légzésterápiái és meditációs oktatásokat kaptam. A templomban főképp rituális formák találhatók, meditációnak nyoma sincs, így egy hindu ashramban találtam fel magamat, meg a templomban éjszaka, akkor volt csak idő. Nagyon jó mindezt látni és a saját uton járni. Mert ez az egy lehetőség marad és ez is volt. A vésőt magunknak kell a kezünkbe venni.

Itt Germániában csodálatos jó alkalmak nyílnak japán zen-mestereknél tanulni és ki is használom. Okt.28-tól nov.4-ig ismét egy sesshinen veszek részt egy csodálatos jó, egyszerű és kemény zen-mesternél, aki most van utóljára itt, mert már kilenc éve évenként ide jött pár hónapra és most 81 éves. Hihetetlen hála van bennem, hiszen már három ízben voltam nála sesshinen. Mintegy 25-30-an vagyunk mindig s a fele idősebb. De általában jól kitart mindenki, a fiatalabbja is. Hihetetlen, milyen vonzereje van a meditációnak itt s ez jó jelnek látszik.

Kérdéseire a mellékelt oldalon vagy oldalakon válaszolok. Sajnos a Vimuttimagga kínai szövege nincsen már meg nekem, valakinek továbbadtam, de utána tudok nézni s jól is emlékszem még rá, így megbízhatóan tudok információt adni.

Bármiben szívesen segítek, amiben csak tudok. Levelét mindig örömmel várom.

Nagyon sok szeretettel ölelem

Jōwán

Stephan Palos

HEILPRAKTIKER

(SPEZ. FÜR CHINESISCHE HEILMETHODEN)

8 MÜNCHEN 40

KUNIGUNDENSTR. 13/1

TELEFON 33 25 15

München, 1976 április 3.

Szeretett Gábor,

természetesen irtó örülök, hogy végre sikerült egy kínai Tripi-takát kapni. Az volt nekem is valaha Pesten az álmok álma, de nem ment. Mellékelten irtam is egy szépséges és tölem telhető meleghangú levelet, mert tényleg nagyon nagy dolog. Azt hiszem, jó lesz. Kb. az a tartalma, mint amit kívánt.

A szívem nem akart egészen jól funkcionálni az utóbbi időben, de most már azt hiszem, elég volt belőle. Úgy gondolom, kicsit sok volt a munka, vagy valami ilyesmi. Ettől függetlenül sikerült az utóbbi hetekben egy sesshinen résztvenni, s a jelek szerint július közepén elröpülök pár hétre Japánba, s úgy gondolom, alkalmam lesz a templomát megismerni. Jövőre kb. másfél hónapra vesz fel a templomban Kioitoban egy mester, akit imsek és igen becsülök. Voltam már nála egy sesshinen itt Germániában is és most lehetővé tett egy ottartózkodást nála. Tulajdonképp nem tudom, minek megyek oda, mert úgy látom, itthon is tudok ülni, de néha mégis jó valakivel szót váltani ebben az irtózatosságot lelkisívtagban. De hát ez is jó. Minden napnak megvan a maga tanulsága és minden percnak is. Ismeri az Octopus Information-t buddhista könyvekről, rendezvényekről? Ha nem, írjon a következő címre érte:

Octopus Versandbuchhandlung für Buddhismus u. Grenzgebiete, Erich Skrleta, Postfach 53, A-1236 Wien. A Suzukü - féle "Zen mind, beginner's mind" megjelent most németül is. Egy jóbarát fordította és én is kontrolláltam a fordítást. Örülök, hogy a Simon Bercinek kicsit segít. Jó ember ő, talán jól talpra áll, ha valamit akar is.

Sorainak mindig nagyon örülök. Szép napsütéses a tavasz. Minden új. S persze mégis változatlan. Ez a jó.

Jóvá

11.1. A levelet ápr. 26-án kaptam, mert valami titkár nem tudta eljuttatni a levelet a helyes címre. A levelet a helyes címre küldte, és a levelet a helyes címre küldte. A levelet a helyes címre küldte, és a levelet a helyes címre küldte.

Stephan Palos

HEILPRAKTIKER

(SPEZ. FÜR CHINESISCHE HEILMETHODEN)

8 MÜNCHEN 40

KUNIGUNDENSTR. 13/1

TELEFON 33 25 15

München, szept.1.976

Szeretett Gábor,

megérte Japánba menni, ha az egyetlen Mester a szivünkben van is: a sok kínai cucc után valami kiforrottabbat találni degenerált helyett. Szóval ott voltam, ha kell, mehetek ismét - hagyom magam vezettetni. A Tōshōjiben voltam egy teljes napot, ott is aludtam - kedves légkör, két szerzetes - a drága Mester éppen uton volt valahol, de ki lehetett szagolni a jelenlétét. Oda visszamegyek majd újra, ha sikerül, még nem tudom, áprilisban tart a mester sesshint s oda szeretnék menni. Látogattam még sok templomot Osakában, Kiotóban is, a Tenryuji-ben ugy négy napot töltöttem, a roshí el sem akart engedni, nagyon jól összejöttünk. Ugy láttam, az Obaku-Zen igen velős, voltam egy drága idős roshival együtt aki sokat magyarazott ülésről meg meditációról. Persze főleg Soto és Rinza: templomokat látogattam mert szemügyre szerettem volna venni. Bár a Tōshōjiben a Mester nem volt ott, mondtam a két szerzetesnek, a magyar barátom, aki itt lett szerzetes, az igazított ide valahogy, hogy kifejezzem részéről (meg a magam részéről is) a mester végtelen irgalmát és jóságát elismerő hálát. Megértette, főleg azért, mert este fel is irtam neki, hogy ha a mester visszajön, adja át neki. Persze azok is ott akartak tartani és úgy gondolom, oda visszamegyek még, ha oda vezérlődök. Hogy minek és mit csinállok ott, nem tudom, hiszen ilyenén már rég nem töprengek, a sziv "besz", hagyom magam vezettetni nagy energiák által. Szóval ennyi röviden, majd ha még valami eszembe jut, megírok.

A klasszikus kínai elég a buddhista szövegekhez; a HAENIS - könyveket előlről-hátulról kell tudni hozzá. Buddh.szövegeket tudok küldeni kínai nyelven, ha kellenek. A Szingapuriak slamposak és mindenki a saját malmára dolgozik, mert rengeteg a tennivaló; megértem, hogy nem válaszolnak. En nagyon csalódtam bennük: kb. az volt az ábra, mint a tibetiekkel annak idején Franciaországban, vagy még rosszabb. Publikációkat (folyóirat) tudok kínait küldeni onnan, mert jön nekem ingyen.

Ha az asszony (Kádár Tiborné) jön, mondja meg neki, hogy rögtön hivatkozzék a telefonosnőnél Magára, mert nagyon sokan keresnek és néha jobb, ha nem érnek el. Szívesen megnézem, amit tudok, segítek.

Itt nagy a Zen-boom, sok a "mester", kevés a kezdő. Beszélgettem róla egy japáni roshival. Csak nevetett. Persze a zen nem szalonokba való "jobbfejta" emberek számára táplálék. Róla lehet beszélni, az-t nem lehet elmondani, amiről még hallgatni sem lehet meg gondolatot sem lehet gyártani róla. Most voltam egy kéthetes sesshinen.

Nagyon sok szeretettel ölelem

Jōwān

Stephan Palos

HEILPRAKTIKER
NATURHEILPRAXIS

MITGLIED DER DEUTSCHEN HEILPRAKTIKERSCHAFT
MITGL. NR. 3856

SPEZ. FÜR CHINESISCHE HEILMETHODEN

8 MÜNCHEN 40

KUNIGUNDENSTRASSE 13/1 · TELEFON 33 25 15

SPRECHSTUNDEN NACH VEREINBARUNG
